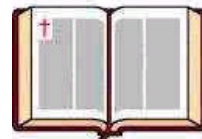

Lisää Room.16:sta?
[www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/
Room/16EK.htm](http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Room/16EK.htm)

Hyvä Sisärengaslainen,

Roomalaiskirjeen viimeisessä luvussa Paavali vielä tervehtii itselleen tuttuja Rooman kristittyjä.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Annan teille suositukseni sisarestamme Foibesta, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija. Ottakaa hänet vastaan Herran palvelijana niin kuin pyhille sopii ja auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä. Onhan hän itsekin ollut tukena monille, myös minulle. (Room. 16:1-2)

Paavali tunki ja arvosti suuresti monia naisia, jotka olivat omalla panoksellaan mukana Jumalan valtakunnan työssä. Tässä Paavali puhuu Kenkrean seurakunnan diakonista Foibesta, joka on matkustamassa Roomaan. Seurakunnan

opettajan ja paimenen tehtävä kuuluu Paavalin opetuksen mukaan kuitenkin miehille (lue 1. Kor. 14:26-40; 1. Tim. 2:8-15). Tässä ei ole kyse eriarvoisuudesta vaan tehtävien erilaisuudesta.

Tervehtikää Prisca ja Aquilaa, työtovereitani Kristuksen Jeesuksen palveluksessa. He ovat panneet henkensä alttiiksi minun takiani, ja heitä kiittävät minun lisäksi myös kaikki pakanuudesta kääntyneiden seurakunnat. Sanokaa terveisiä myös heidän talossaan kokoontuvalle seurakunnalle. Terveisiä ystävälleni Epainetokselle, joka on Aasian työn ensi hedelmä Kristukselle. Terveisiä Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne. Terveisiä Andronikokselle ja Junialle, heimolaisilleni ja vankilatovereilleni, jotka ovat arvossa pidettyjä apostolien joukossa ja ovat olleet Kristuksen omia jo ennen minua. (Room. 16:3-7)

Prisca ja Aquila olivat Paavalin läheisiä työtovereita, jotka hän tunki Korintista (Ap. t. 18:2). Tämä aviopari oli joutunut lähtemään Roomasta, kun keisari Claudius

karkotti kaikki juutalaiset. Nyt Aquila ja Prisca ovat palanneet takaisin Roomaan, ja heidän kodissaan kookontuu yksi kaupungin seurakunnista.

Terveisiä Ampliatukselle, rakkaalle uskonveljelleni. Terveisiä Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksen palveluksessa, ja ystävälleni Stakykselle. Terveisiä Apellekselle, joka on koeteltu Kristuksen palvelija. Terveisiä Aristobuloksen perhevälle. Terveisiä heimolaisilleni Herodionille. Terveisiä Narkissoksen talonväkeen kuuluville, jotka ovat Herran omia. Terveisiä Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka tekevät ahkerasti Herran työtä. Terveisiä Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon

vaivaa Herran työssä. Terveisiä Rufukselle, jonka Herra on valinnut, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. Terveisiä Asynkritokselle, Flegonille, Hermekselle, Patrobakselle, Hermakselle ja heidän kanssaan oleville veljille. Terveisiä Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen sekä Olympakselle ja kaikille muillekin pyhille. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat lähettävät teille tervehdyksensä. (Room. 16:8-16)

Paavalin tervehdyksistä näkyy se veljellinen ja sisarellinen rakkaus, joka yhdistää kristittyjä toisiinsa. Tämä yhteys ei ole ainoastaan yksittäisten kristittyjen välistä, vaan myös seurakunnat tervehtivät toisiaan ja varmasti myös rukoilevat toistensa puolesta.

Näkyvän muodon kristittyjen välinen rakkaus sai Paavalin ajan seurakunnissa esimerkiksi pyhässä suudelmassa (lue 1. Kor. 16:20; 2. Kor. 13:12; 1. Tess. 5:26), joka todennäköisesti liittyi erityisesti ehtoollisen viettoon.

Kehotan teitä, veljet, varomaan niitä, jotka saavat aikaan eripuraisuutta ja houkuttelevat teitä luopumaan niistä opetuksista, jotka olette saaneet. Pysykää heistä erossa. Sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta vaan omaa vatsaansa, ja kauniilla ja vakuuttavilla puheillaan he pettävät vilpittömien sydämet. Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Siksi olen teistä iloinen ja toivon, että olisitte taitavia hyvässä mutta taitamattomia pahassa. Rauhan Jumala on pian murskaava Saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. (Room. 16:17-20)

Seurakunta joutuu jatkuvasti elämään hengellisen taistelun keskellä, mikä tulee esiin väärinä opetuksina ja seurakuntaa hajottavina asioina. Paavali varoittaa ihmisistä, jotka kyllä osaavat puhua vakuuttavasti, mutta jotka eivät aja Jumalan valtakunnan asiaa, vaan toimivat itsekkäistä motiiveista ja viime kädessä

ovat Saatanan tavoitteita toteuttavia eksyttäjiä. Jeesuskin varoitti lopun ajan vääristä profeetoista ja messiaista (katso esim. Mark 13:21-23). Me saamme kuitenkin olla varmat siitä, että Saatana on jo voitettu ja kerran murskataan lopullisesti.

Työtoverini Timoteus lähettää teille terveisiä, samoin lähettävät maanmieheni Lukios, Jason ja Sosipatros. –Terveisiä myös minulta, uskonveljeltänne Tertiukselta, joka olen sanelun mukaan kirjoittanut tämän kirjeen. –Teille lähettää terveisiä Gaius, joka on avannut kotinsa minulle ja koko seurakunnalle. Terveisiä myös kaupungin varainhoitajalta Erastokselta ja veli Quartukselta. (Room. 16:21-24)

Timoteus oli Paavalin läheinen työtoveri, nuori seurakunnan johtaja Efesossa. Hänelle Paavali kirjoitti kaksi kirjettäkin (1. ja 2. Tim).

Paavali ei itse kirjoittanut kirjeitään, vaan kirjuri kirjoitti ne Paavalin sanelun mukaan. Nyt kirjuri itsekin, Tertius, lisää omat terveisensä kirjeeseen.

Ylistys hänelle, joka pystyy voimallaan vahvistamaan teitä, niin kuin ilmoittaa evankeliumi, jota minä julistan, sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, se paljastettu salaisuus, joka on ikiajoista saakka ollut kätkeytynä! Nyt se on saatettu julki ja annettu ikuisen Jumalan käskystä profeettallisissa kirjoituksissa tiedoksi kaikille kansoille, jotta ne johdettaisiin uskoon ja kuuliaisuuteen. Saakoon Jumala, joka yksin on viisas, Jeesuksen Kristuksen kautta ikuisen ylistyksen! Aamen. (Room 16:25-27)

Paavali päättää kirjeen ylistykseen, jossa vielä kiteytyy kirjeen sanoma. Jeesuksessa Kristuksessa ja hänestä kertovassa

evankeliumissa tulee ilmi Jumalan suuri pelastussuunnitelma, jota julistetaan kaikille kansoille uskon syntymiseksi.

Pähkäiltävää

- **Mikä voisi medän aikanamme vastata pyhää suudelmaa?**
- **Mitä olet oppinut Roomalaiskirjeestä?**

Raamattuopetus: Ville Auvinen

AJANKOHTAISTA

Ihmisen arvo ja oikeus

Juha Heinonen, Sley'n nuorisotyön johtaja
Viiala

Pieni ihminen on vaarassa jäädä kovan maailman jalkoihin. Kaiken aikaa lisääntyvät kovat arvot ja armoton ilmapiiri ruokkivat omaan minään katsovaa itsekkyyttä. Kotona, koulussa ja kaveripiirissä täytyy olla jotain jotta kelpaisi, ja armottomassa pyörityksessä itsetuntokäyrä putoaa helposti pakkasen puolelle. Itsetunnon puuttuessa oman itsemme arvostaminen himmenee. Tämä on surullista siksi, että Raamatun mukaan olemme arvokkaita. Elämä jota elämämme on ainutkertainen mahdollisuus, ja myös sinä olet ainutkertainen, korvaamaton ja arvokas.

Arvomme perustuu alkuperäämme: Olemme Jumalan kuvia. Raamatun luomiskertomus kertoo, miten kaikki tapahtui. Luoja muovasi meidät savesta. Kun kuva oli valmis, Hän puhalsi elottoman kuvan sieraimiin Henkensä, ja niin ihminen alkoi elää ja hengittää.

Syntiinlankeemuksen seurauksena elämämme on kuitenkin keskeneräistä ja epätäydellistä, ja meitä ympäröi epätäydellinen maailma. Tässä maailmassa saattaa olla myös sellaisia uhkatekijöitä, jotka yrittävät riistää meiltä arvoamme Jumalan kuvana. Valitettavasti jatkuva koulukiusaaminen, perheväkivalta tai muut psyykkiset ja fyysiset iskut saavat aikaan sen, että itsetuntonmurene ja arvomme omissa silmissämme laskee. Kiusaamiseen ja väkivaltaan liittyy yleensä sellaista alistamista, että uskottelemme itsellemekin ansainneemme iskut ja lyönnit, mitä osaksemme saamme. Raamatun ihmiskuva on kuitenkin hyvin yksiselitteinen: *Emme ole ansainneet yhtään lyöntiä tai iskua, eikä kenelläkään ole oikeutta aiheuttaa meille henkistä tai fyysistä kärsimystä.*

Olemme Jumalan edessä kaikki samalla viivalla, kukaan ei ole toista ylempänä. Näin ollen kaikenlainen kiusaaminen tai muu henkisen kärsimyksen tuottaminen pitää saada loppumaan. Miten se tapahtuu? Vanha fraasi "puhuminen auttaa aina" on totta. Niin kauan kuin olemme hiljaa, pystymme uskottelemaan itsellemme, että olemme ansainneet sen kivun jota kärsimme, mutta kun puhumme asiasta jollekin, joka kuulee ja ymmärtää, niin huomaamme, että meitä kohtaan on toimittu väärin, ihmisarvoamme on loukattu. Puhumisen jälkeen on helpompi lähteä purkamaan asiaa myös yhteiskunnan kautta. Koulussa opettajat varmasti haluavat lopettaa toisten kiusaamisen, ja myös kotona tapahtuviin väkivallan tekoihin yhteiskunta haluaa puuttua. Ongelmista voi puhua ensin vaikka koulun terveydenhoitajalle tai seurakunnan työntekijälle, ja asiat lähtevät luistamaan eteenpäin.

Kristittyinä turvamme on viime kädessä siinä, että saamme tuoda murheemme ja kovat kipumme Jeesukselle. Saamme olla myös varmoja, että Hän tuntee tuskamme. Raamattu sanoo, että Jeesus ymmärtää meitä, koska häntä on kiusattu kaikista eniten. Eikö olekin hienoa tietää, että Jeesus eli ihmisenä ja siksi tuntee ihmisen tuskan. Hän kuulee ja auttaa myös sinua. Jeesusta kiusattiin paljon, ja erityisesti juuri silloin, kun Hän meni ristille koko maailman pahuus harteillaan. Jeesuksen ristintyö kertoo parhaiten arvomme. Jumala pitää meitä niin arvokkaina, ettei säästänyt omaa poikaansa, jotta saisi pelastettua meidät. Jeesuksen tähden kelpaamme Jumalalle. Se on varma ja turvallinen tieto tässä nurjassa maailmassa.